

ты си избавилъ живогъ-тъ на баща му; незнае ли той? Херцогыня-та иска да тръгнешъ. Нъ защо? Защо-то знае че на Венеція може да си яви любовь-та по-свободно отъ колкото на Ферраръ. Мжжъ-тъ ѝ иъ бърка тукъ. Колко-то за вечеря-та у княгыня Негрони, ще да бже превъзходна. И ты ще да бждешъ тамъ. Хайде! Тръба да мыслишь маляко а не да увеличавашъ пѣща-та. Ты знаешъ че мой-тъ свѣты сж всегда добры, Защо-то въ двѣ или тры славны вечеры Борджинтъ утровили, съ най добры вина, нѣколцина тѣхны пріатели, та не трѣба ли да ся вечеря вече въ друга знатна кѣща. Тръба ли да мыслимы че има всегда утрова въ сиракузско-то вино. Праздны бльнуванія! Като е тѣй само бозайны-тъ дѣтца трѣба да пѣхтъ безъ страхъ и да ядѣтъ безъ съмненіе. Въ име-то на Геркулеса, Дженаро, бжди или дѣте, или человекъ. Върни ся да бозаешъ, или дойди да вечерашъ.

ДЖЕНАРО

И наистинѣ, чудно нѣщо е да ся пѣтува нощъ. Приличамъ на страшливъ человекъ. Освѣнь туй ако има да ся прекарва опасность, не трѣба да оставямъ Маффіо самъ. Да стане, какво-то стане, не мя е грижа. Рѣшено е това. Ще да ма прѣдставишь ты самъ на княгыня Негрони. Идъ съ тебе.

МАФФИО, като го хваща за рѣка-та.

Тако ми Бога! Его що ще рече пріатель!

(Излизатъ. Отдадечагагъ ся къмъ-то мигданъ'а)

ДОНЪ и РУСТИГЕЛЛО ся являватъ.

РУСТИГЕЛЛО съ мечъ-тъ въ рѣка.

Що чакате, господарю? Тѣ сж двама само.